

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci **žalobce Inženýrsko-výrobní elektrotechnický podnik**, a. s., Vídeňská 117, 619 00 Brno, zastoupeného advokátkou JUDr. Evou Teyschlovou, Pellicova 1, 602 00 Brno, proti **žalovanému Úřadu průmyslového vlastnictví**, Antonína Čermáka 2a, 160 68 Praha 6, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 27. 4. 2001, čj. PUV 1996 – 4913,

t a k t o :

- I. Žaloba se o d m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou dne 4. 7. 2001 u Vrchního soudu v Praze domáhal ve správním soudnictví podle ustanovení části páté hlavy druhé občanského soudního řádu (dále též „o. s. ř.“) zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví, kterým byl zamítnut rozklad žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 6. 2000 o návrhu na výmaz užitého vzoru č. 4670 o názvu „Venkovní pojistkový spodek“, jehož majitelem byl žalobce.

Vrchní soud v Praze o věci nerozhodl do 1. 1. 2003, proto v souladu s § 132 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), věc postoupil Nejvyššímu správnímu soudu k dokončení v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního s. ř. s. jako soudu věcně příslušnému.

V daném případě se jedná o rozhodnutí podle ustanovení § 17 odst. 1, písm. a) zákona č. 478/1992 Sb., o užitných vzorech, ve znění pozdějších předpisů, jímž byl vymazán užitný vzor č. 4670, jehož majitelem byl žalobce. Jako důvod výmazu byla uvedena skutečnost, že technické řešení předmětného užitého vzoru není způsobilé k ochraně podle § 1 uvedeného zákona, v původním znění, neboť nepřesahuje rámec odborné dovednosti.

V podané žalobě žalobce nesouhlasí s rozhodnutím žalovaného a namítá, že žalovaný flagrantním způsobem porušil ustanovení § 3 odst. 4, 32 odst. 1 a 46 správního řádu a § 17 odst. 1, písm. a) zákona č. 478/1992 Sb. a protiprávně mu tak odňal právo k jeho nehmotnému majetku, a to s ohledem na zásadu absolutní světové novosti s nezhojitelným účinkem, čímž mu způsobil právní překážku v jeho legální podnikatelské činnosti.

Pravomoc soudů ve správním soudnictví je omezena na poskytování ochrany subjektivních práv veřejnoprávního charakteru, popř. na rozhodování v dalších věcech, v nichž je pravomoc založena zákonem (§ 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud se proto nejprve musel zabývat tím, zda je dána pravomoc soudu ve správním soudnictví o podané žalobě jednat a rozhodnout, tj. zda v žalobě tvrzená práva, jejichž ochrany se žalobce podanou žalobou domáhá, jsou právy veřejnoprávního charakteru, popř. zda je žaloba podřaditelná svým obsahem pod jiné věci, jež do pravomoci soudu ve správním soudnictví náleží.

Předmětem námitek je právo původce užitého vzoru na jeho ochranu ve smyslu zákona č. 478/1992 Sb., o užitečných vzorech. Přesto, že v tomto ani jiném zákoně není obsažena legální definice pojmu průmyslového vlastnictví, představuje tento pojem podle právní teorie souhrn zvláštních absolutních subjektivních práv k nehmotným statkům průmyslově (tj. opakovaně hospodářsky) využitelných a jejich právní ochranu. Předmětem průmyslového vlastnictví (tedy zvláštních absolutních práv, resp. zvláštní právní ochrany) jsou podle tohoto vymezení vynálezy, užité a průmyslové vzory, topografie polovodičových výrobků a odrůdy rostlin a dále jsou to ochranná označení – ochranné známky, označení původu a zeměpisná označení a obchodní firmy. Protože užité vzory jsou statky nehmotné povahy, který jako součást průmyslových práv je podřaditelný pod pojem duševního vlastnictví, lze ho považovat za jinou majetkovou hodnotu. Podle ustanovení § 118 odst. 1 občanského zákoníku jsou předmětem občanskoprávních vztahů nejen věci, ale i, pokud to jejich povaha připouští, práva a jiné majetkové hodnoty. Tyto hodnoty jsou tak nepochybně způsobilé být předmětem občanskoprávních vztahů. Na vlastnictví je typické prolínání veřejnoprávních aspektů, když nakládání s nimi je podřízeno předpisům veřejného práva a navíc jsou chráněny nejen prostředky práva soukromého, ale i práva veřejného. Z výše uvedených důvodů proto dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že rozhodování o užitečných vzorech je rozhodování orgánu veřejné správy o právní věci vyplývající z občanskoprávních vztahů. Ochrana soukromých práv, byť jsou předmětem řízení před správním orgánem, však není zajištěna soudním přezkumem ve správním soudnictví, ale postupem podle novelizované části páté občanského soudního řádu, tedy projednáním před obecnými soudy v plné jurisdikci. Proto zákonodárce stanovil v soudním řádu správním v ustanovení § 68 písm. b), že žaloba ve správním soudnictví je nepřipustná, jde-li o rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci, vydané v mezích pravomoci správního orgánu.

Nejvyšší správní soud proto podle ustanovení § 46 odst. 2 s. ř. s. odmítl žalobu žalobce na přezkoumání rozhodnutí správního orgánu, neboť jde o věc, kdy správní orgán rozhodl v soukromoprávní věci [§ 68 písm. b) s. ř. s.]. Tím dochází ke skončení řízení ve správním soudnictví, v rámci poučení pak soud žalobce poučuje o následcích tohoto odmítnutí a možnosti domáhat se novou žalobou u obecného soudu rozhodnutí v uvedeném novém řízení poskytujícím soukromým právům větší ochranu.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., kdy žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, které bylo ukončeno odmítnutím žaloby.

Poučení: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

Žalobce může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat v této věci žalobu podle části páté o. s. ř. k příslušnému okresnímu (obvodnímu) soudu, v tomto případě účinky procesních úkonů v původním řízení zůstávají zachovány.

V Brně dne 24. 6. 2003

Za správnost vyhotovení:
Pavčina Havlíčková

JUDr. Bohuslav Hnízdl, v.r.
předseda senátu